

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.8.2013
COM(2013) 577 final

2013/0280 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește regiunile
ultraperiferice franceze și în special Mayotte**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Consiliul European, prin decizia sa nr. 2012/419/UE de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană, a hotărât că Mayotte va avea, începând cu 1 ianuarie 2014, statutul de regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în locul statutului de țară și teritoriu de peste mări (TTPM) în sensul articolului 355 punctul 2 din TFUE. În acest scop, decizia menționată mai sus a Consiliului European a adăugat Mayotte pe lista regiunilor ultraperiferice enumerate la articolul 349 din TFUE, precum și pe lista paralelă de la articolul 355 punctul 1 din TFUE. Legislația Uniunii în domeniul taxei pe valoarea adăugată (Directiva 2006/112/CE¹) și al accizelor (Directiva 2008/118/CE²) va fi, prin urmare, aplicabilă Mayotte din momentul acestei modificări a statutului. Pe fond, prezenta propunere urmărește să asimileze situația Mayotte în ceea ce privește aplicarea Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE cu cea a altor regiuni ultraperiferice franceze, excluzând-o din domeniul de aplicare al acestor directive. De altfel, scopul directivei este de a face mai clară, printr-o trimitere la articolele 349 și 355 punctul 1 din TFUE, excluderea tuturor acestor regiuni, inclusiv a Mayotte, din domeniul de aplicare al directivelor în cauză.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Pe fond, singura modificare adusă de prezenta propunere vizează regiunea Mayotte. Având în vedere că situația sa este similară cu cea a altor regiuni ultraperiferice franceze, propunerea are ca obiectiv să garanteze că aceasta este tratată în același mod din punctul de vedere al celor două directive, din momentul în care va deveni regiune ultraperiferică, și anume de la 1 ianuarie 2014. Propunerea nu afectează situația altor regiuni ultraperiferice franceze. În scopul de a clarifica faptul că situația tuturor acestor regiuni, inclusiv a Mayotte, din punctul de vedere al celor două directive menționate mai sus, nu este afectată de eventualele modificări ale statutului lor în dreptul intern, se propune modificarea denumirii acestora și recurgerea de acum înainte la o trimitere la articolele 349 și 355 punctul 1 din TFUE.

Recurgerea la o evaluare a impactului ar fi nejustificată și, prin urmare, Comisia nu a efectuat o astfel de evaluare.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunilor propuse

Se propune să se precizeze că Directivele 2006/112/CE și 2008/118/CE nu se aplică regiunilor ultraperiferice franceze enumerate la articolele 349 și 355 punctul 1 din TFUE.

¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

Temei juridic

Articolul 113 din TFUE.

Principiul subsidiarității

Articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene împuternicește Consiliul să adopte dispoziții de armonizare a legislației privind impozitele pe cifra de afaceri și accizele.

Definirea teritoriului asupra căruia se aplică legislația armonizată nu poate ține decât de competența Uniunii.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Propunerea vizează ca Mayotte să fie supusă aceluiași statut aplicat de mulți ani pentru Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica și Réunion. Aceasta clarifică statutul părții franceze a Insulei Saint Martin, fără a-l modifica.

Alegerea instrumentelor

Instrumentul propus: directivă a Consiliului în temeiul articolului 113 din TFUE.

Alte instrumente nu ar fi fost adecvate din următoarele motive.

Scopul este modificarea a două directive, astfel încât este necesar să se recurgă la aceeași formă juridică.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Articolele 1 și 2 modifică în mod identic două articole din Directivele 2006/112/CE și 2008/118/CE privind domeniul de aplicare teritorială al acestor două directive, pentru a înlocui termenul „teritorii (departamente) franceze de peste mări” cu „regiunile ultraperiferice franceze enumerate la articolele 349 și 355 punctul 1 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”.

Această nouă formulare clarifică faptul că situația acestor teritorii din punctul de vedere al celor două directive nu este afectată de eventualele modificări ale statutului lor în dreptul intern.

Nu este necesar să se examineze situația Saint-Barthélemy, deoarece acest teritoriu a încetat să mai fie o regiune ultraperiferică de la 1 ianuarie 2012, în conformitate cu Decizia nr. 2010/718/UE a Consiliului European din 29 octombrie 2010.

Dată fiind simplitatea măsurilor de transpunere care trebuie puse în aplicare, Comisia nu are nevoie de documente explicative pentru a își îndeplini sarcina de supraveghere a transpunerii directivelor. Diferitele măsuri de transpunere care vor fi notificate ar trebui să fie suficient de explicite.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește regiunile ultraperiferice franceze și în special Mayotte

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁴,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Consiliul European, prin decizia sa nr. 2012/419/UE de modificare a statutului Mayotte⁵ în raport cu Uniunea Europeană, a hotărât că Mayotte va avea, începând cu 1 ianuarie 2014, statutul de regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în locul statutului de țară și teritoriu de peste mări (TTPM) în sensul articolului 355 punctul 2 din TFUE. În acest scop, decizia menționată mai sus a Consiliului European a adăugat Mayotte pe lista regiunilor ultraperiferice enumerate la articolele 349 și 355 punctul 1 din TFUE. Legislația fiscală comunitară va fi, prin urmare, aplicabilă Mayotte din momentul acestei modificări a statutului.
- (2) În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată (TVA) și accizele, Mayotte este într-o situație similară cu cea a regiunilor ultraperiferice franceze (Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion și Saint-Martin), care se află în afara domeniului de aplicare teritorială al Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁶ și al Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE⁷. Deși dispozițiile existente ale acestor două directive exclud „teritoriile (departamentele) franceze de peste mări” din domeniul lor de aplicare geografică, iar Mayotte se bucură de acest statut conform dreptului francez, este necesar să se adapteze cele două directive, dat fiind că Mayotte nu făcea parte din teritoriul Uniunii în momentul în care aceste directive au fost adoptate. Prin urmare, este necesar să se modifice articolul 6 din Directiva 2006/112/CE și articolul 5 din Directiva 2008/118/CE pentru a include Mayotte în aceste dispoziții.

³ JO C , , p. .

⁴ JO C , , p. .

⁵ JO L 204, 31.7.2012, p. 131.

⁶ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁷ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

- (3) În scopul de a clarifica faptul că Mayotte și celelalte regiuni ultraperiferice franceze sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE indiferent de eventualele modificări ale statutului lor în dreptul francez, este necesar să se recurgă la o trimitere vizând articolele 349 și 355 punctul 1 din TFUE pentru toate aceste regiuni.
- (4) Prin urmare, este necesar ca Directivele 2006/112/CE și 2008/118/CE să se modifice în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

La articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) regiunile ultraperiferice franceze enumerate la articolele 349 și 355 punctul 1 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”;

Articolul 2

Articolul 5 din Directiva 2008/118/CE se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) regiunile ultraperiferice franceze enumerate la articolele 349 și 355 punctul 1 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”;
- (b) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „Prin intermediul unei declarații, Franța poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a directivelor menționate la articolul 1 asupra teritoriilor menționate la alineatul (2) litera (b) – sub rezerva măsurilor de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații .”

Articolul 3

1. Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2013 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 ianuarie 2014.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*